

§ 2. Fundator obowiązany jest wyrazić zgodę na przejęcie jego praw i obowiązków przez inny zakład pracy w następujących wypadkach:

- 1) jeżeli zakład przemysłowej lub społecznej służby zdrowia stwierdzi szkodliwy wpływ charakteru lub warunków pracy na zdrowie stypendysty,
- 2) jeżeli wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium właściwej rady narodowej stwierdzi konieczność sprawowania przez stypendystę osobistej opieki nad członkiem rodziny, pozostającym z nim we wspólnym gospodarstwie domowym, w miejscowości, do której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji z miejsca pracy stypendysty i z powrotem przekracza co najmniej dwie godziny,
- 3) jeżeli współmałżonek stypendysty, będący również stypendystą, pracuje w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do siedziby zakładu pracy współmałżonka i z powrotem przekracza co najmniej dwie godziny,
- 4) jeżeli współmałżonek stypendysty zamieszkuje w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do siedziby zakładu pracy współmałżonka i z powrotem przekracza co najmniej dwie godziny,
- 5) w razie niemożności uzyskania przez współmałżonka, także absolwenta szkoły wyższej, zatrudnienia zgodnie z wyuczonym zawodem w miejscowości będącej siedzibą zakładu pracy fundatora lub w miejscowości, z której czas dojazdu publicznym środkiem lokomocji do siedziby zakładu pracy fundatora i z powrotem nie przekracza dwóch godzin,
- 6) jeżeli nie może zatrudnić stypendysty zgodnie z kierunkiem ukończonych studiów.

§ 3. Zakład pracy, który przejmuje prawa i obowiązki fundatora w stosunku do stypendysty podlegającego przepisom ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych, powinien powiadomić o zawartym porozumieniu:

- 1) jeżeli stypendysta nie podjął jeszcze pracy u dotychczasowego fundatora — pełnomocnika Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do spraw zatrudnienia absolwentów szkół wyższych, działającego przy szkole, której stypendysta jest studentem albo absolwentem,
- 2) jeśli stypendysta już pracuje — wydział zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) właściwy ze względu na siedzibę fundatora oraz wydział zatrudnienia właściwy ze względu na siedzibę zakładu pracy, który przejął prawa i obowiązki fundatora.

§ 4. 1. Jeżeli zachodzi wypadek określony w § 2, a brak jest zakładu pracy, który przejąłby prawa i obowiązki fundatora, fundator powinien zawiadomić jednostkę nadrzędną celem wskazania zakładu pracy, który przejmie prawa i obowiązki fundatora.

2. Jednostka nadrzędna w terminie jednego miesiąca od daty jej powiadomienia obowiązana jest wskazać zakład pracy, który przejmie prawa i obowiązki fundatora. Jeżeli w tym terminie jednostka nadrzędna nie wskaże takiego zakła-

du pracy, a chodzi o stypendystę podlegającego przepisom ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych, jest ona obowiązana powiadomić o tym niezwłocznie pełnomocnika i stypendystę.

§ 5. 1. Jeżeli stypendysta podlegający przepisom ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych ubiega się o zmianę fundatora z innych przyczyn niż wymienione w § 2, decyzję w tej sprawie podejmuje:

- 1) przed podjęciem przez stypendystę pracy u fundatora — pełnomocnik Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do spraw zatrudnienia absolwentów szkół wyższych, działający przy szkole, której stypendysta jest studentem lub absolwentem, w porozumieniu z jednostką nadrzędną nad fundatorem i po zasięgnięciu opinii uczelnianej komisji opiniującej w sprawach zatrudniania absolwentów,
- 2) po podjęciu przez stypendystę pracy u fundatora — organ zatrudnienia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) właściwy ze względu na siedzibę zakładu pracy zatrudniającego stypendystę.

2. W decyzji rozstrzyga się o:

- 1) obowiązku podjęcia przez stypendystę pracy u fundatora lub
- 2) skierowaniu stypendysty do innego zakładu pracy i zwrocie fundatorowi pobieranego stypendium bądź
- 3) skierowaniu stypendysty do innego zakładu pracy bez zwrotu fundatorowi pobieranego stypendium.

3. Stypendyście i fundatorowi przysługuje w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1, odwołanie do Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 6. 1. Jeżeli zachodzi wypadek określony w § 2, a fundator nie wyraża zgody na przejęcie praw i obowiązków fundatora przez inny zakład w stosunku do stypendysty nie podlegającego przepisom ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych, decyzję ostateczną o obowiązku odpracowania, zwolnienia od tego obowiązku lub zwrocie pobranego stypendium wydaje jednostka nadrzędna nad fundatorem.

2. Jeżeli zachodzi wypadek określony w § 2, a zmiana fundatora nie jest możliwa, jednostka nadrzędna nad fundatorem może zwolnić stypendystę nie podlegającego przepisom ustawy, o której mowa w ust. 1, od obowiązku odpracowania i zwrotu pobranego stypendium.

3. Przepis § 5 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Stypendyści nie podlegający przepisom ustawy o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych, przyjęci na stanowiska nauczycieli akademickich w szkole wyższej, mogą być zwolnieni przez fundatora lub jednostkę nadrzędną od obowiązku odpracowania i zwrotu pobranego stypendium fundowanego.

§ 8. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 17 lipca 1967 r. w sprawie zmiany fundatora oraz zwolnień od obowiązku wynikającego z umów o stypendia fundowane (Monitor Polski Nr 43, poz. 210).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *W. Kawalec*

268

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO I MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 23 października 1972 r.

w sprawie kontroli celnej i pobierania cła od towarów wywożonych za granicę w przesyłkach pocztowych nadawanych w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych.

Na podstawie art. 15 ust. 3 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 37 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) i § 3 ust. 2 uchwały nr 159 Rady Ministrów

z dnia 27 kwietnia 1962 r. w sprawie współdziałania organów administracji państwowej i jednostek gospodarki społecznej z organami administracji celnej oraz świadczeń tych

organów i jednostek na rzecz organów administracji celnej (Monitor Polski Nr 42, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obwodowe urzędy pocztowo-telekomunikacyjne oraz niżej wymienione urzędy pocztowo-telekomunikacyjne:

Andrychów	Olsztyn 2
Białystok 2	Piła 1
Bydgoszcz 10	Płock 4
Bydgoszcz 13	Przeworsk 2
Bydgoszcz 21	Radom 9
Bytom 1	Sopot 1
Bytów	Stalowa Wola 1
Drawsko Pomorskie	Szczecin 3
Gdańsk 6	Szczecin 5
Katowice 2	Ustrzyki Dolne
Kraków 25	Warszawa 10
Legnica 2	Warszawa 25
Łódź 4	Warszawa 32
Łódź 22	Warszawa 42
Łódź 25	Warszawa 65
Łódź 52	Warszawa 66
Łódź 58	Warszawa 81
Łódź 60	Warszawa 94,

zwane dalej „uprawnionymi urzędami pocztowymi”, wyznacza się do:

- 1) wymierzania cła wywozowego od towarów nadawanych do wywozu za granicę w przesyłkach pocztowych i do pobierania go od nadawców na rzecz organów administracji celnej,
- 2) przyjmowania bez wymierzania i pobierania cła wywozowego:
 - a) przesyłek pocztowych kierowanych do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, jeżeli ilość i rodzaj wysyłanych towarów nie wskazują na handlowy charakter wywozu,

b) przesyłek pocztowych nadawanych do wywozu za granicę zawierających towary nabyte w Banku Polska Kasa Opieki S. A., jeżeli do przesyłki jest dołączony dokument stwierdzający dokonanie zakupu.

§ 2. 1. Urzędy celne pocztowe oraz oddziały i postęrnki pocztowe urzędów celnych przeprowadzają kontrolę celną przesyłek pocztowych z zawartością towarów nadanych do wywozu za granicę, a nie odprawionych przez urzędy celne. Kontrola celną przesyłek przyjętych do wywozu przez uprawnione urzędy pocztowe może być przeprowadzana wyrywkowo.

2. Organy administracji celnej mogą sprawdzać w uprawnionych urzędach pocztowych, czy urzędy te właściwie stosują przepisy dotyczące obrotu towarowego z zagranicą.

§ 3. Tryb postępowania urzędów pocztowych i organów administracji celnej przy przyjmowaniu towarów do wywozu za granicę w przesyłkach pocztowych określa instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 4. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministrów Handlu Zagranicznego i Łączności z dnia 6 maja 1970 r. w sprawie współdziałania urzędów pocztowych z organami administracji celnej w związku z obliczaniem, poborem i przekazywaniem należności celnych od towarów wywożonych za granicę w przesyłkach pocztowych (Monitor Polski Nr 15, poz. 128),
- 2) zarządzenie Ministrów Handlu Zagranicznego i Łączności z dnia 19 października 1971 r. zmieniające zarządzenie w sprawie współdziałania urzędów pocztowych z organami administracji celnej w związku z obliczaniem, poborem i przekazywaniem należności celnych od towarów wywożonych za granicę w przesyłkach pocztowych (Monitor Polski Nr 52, poz. 340).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1972 r.

Minister Handlu Zagranicznego: *T. Olechowski*

Minister Łączności: *E. Kowalczyk*

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Zagranicznego i Ministra Łączności z dnia 23 października 1972 r. (poz. 268).

INSTRUKCJA W SPRAWIE TRYBU POSTĘPOWANIA URZĘDÓW POCZTOWYCH I ORGANÓW ADMINISTRACJI CELNEJ W RAZIE NADAWANIA TOWARÓW DO WYWOZU ZA GRANICĘ W PRZESYŁKACH POCZTOWYCH

§ 1. 1. We wszystkich urzędach pocztowych mogą być nadawane do wywozu za granicę, w zamkniętych opakowaniach, przesyłki:

- 1) których odprawa celną została dokonana przez urząd celny,
- 2) zawierające towary wymienione w taryfie celnej jako wolne od cła,
- 3) zawierające towary zwolnione od cła decyzją organów administracji celnej,
- 4) zawierające towary wysyłane w planowym obrocie towarowym, jeżeli na opakowaniach przesyłek nadawca umieści adnotację o treści: „Wywóz w obrocie towarowym planowym. Zgłoszenie celne w przesyłce”,
- 5) zawierające próby handlowe, jeżeli na opakowaniach przesyłek nadawca umieści adnotację o treści: „Próby handlowe bezpłatne. Wniosek pphz w przesyłce”.

2. Przy przyjmowaniu przesyłek wymienionych w ust. 1 pkt 2—5 urząd pocztowy uprzedza nadawcę, że przesyłka będzie mu zwrócona, jeżeli podczas kontroli celnej zostanie stwierdzone, że zawiera ona towary podlegające cłu.

3. Nie uprawnione urzędy pocztowe nie przyjmują do wysłania za granicę przesyłek innych niż wymienione w ust. 1, a nadawców kierują do najbliższego uprawnionego urzędu pocztowego lub do najbliższego urzędu celnego.

§ 2. 1. Przesyłka z towarem, od którego przypada cło wywozowe, powinna być przez nadawcę przy nadawaniu do wywozu za granicę w uprawnionym urzędzie pocztowym rozpakowana. Nie dotyczy to przesyłek, których odprawa celną została dokonana przez urząd celny (§ 1 ust. 1 pkt 1).

2. Wstępne czynności uprawnionego urzędu pocztowego w razie nadawania towarów do wywozu za granicę polegają na:

- 1) ustaleniu rodzaju i ilości towarów zawartych w przesyłce,
- 2) sprawdzeniu, czy przesyłkę można przyjąć do wywozu ze względu na zakazy przywozu i obrotu obowiązujące w kraju przeznaczenia,
- 3) określeniu dla towarów wymienionych w taryfie celnej wywozowej pozycji i stawki tej taryfy oraz obliczeniu cła wywozowego,
- 4) sprawdzeniu, czy do przesyłki zawierającej towary, których wywóz za granicę uzależniony jest od uprzedniego uzyskania pozwolenia wywozu organów administracji celnej, dołączone jest pozwolenie wywozu i czy zachowano warunki wskazane w tym pozwoleniu,
- 5) sprawdzeniu, czy zachowano warunki, od których w myśl przepisów odrębnych uzależniony jest wywóz towarów zawartych w przesyłce.

3. Jeżeli w wyniku wstępnych czynności okaże się, że przesyłkę można przyjąć do wywozu, uprawniony urząd pocztowy pobiera cło wywozowe, a ponadto w wypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, zatrzymuje pozwolenie wywozu, po czym sporządza pocztowy dowód odprawy celnej wywozowej według wzoru podanego w załączniku do instrukcji, zwany dalej „dowodem odprawy”.

§ 3. 1. Dowód odprawy wypełnia się ołówkiem kopiającym (kulkowym) według treści poszczególnych kolumn i wierszy formularza. W nagłówku dowodu odprawy umieszcza się odcisk stempla z nazwą uprawnionego urzędu pocztowego lub wpisuje się czytelnie tę nazwę, a w miejscu przeznaczonym na odcisk okrągłej pieczęci umieszcza się odcisk datownika. W razie dokonywania poprawek omawia się je w dowodzie odprawy, a omówienie potwierdza się podpisem pracownika i odciskiem datownika.

2. Łączne kwoty obliczonego cła wywozowego podaje się w dowodzie odprawy cyframi i słownie. Kwoty te powinny być zgodne i nie mogą być poprawiane. W razie błędnego obliczenia tych kwot należy unieważnić dowód odprawy i wystawić nowy. Unieważnienia dowodu odprawy dokonuje się przez przekreślenie wpisów ołówkiem kolorowym, dwiema kreskami, podłużną i poprzeczną, przez całą powierzchnię formularza na wszystkich jego egzemplarzach oraz przez umieszczenie napisu „unieważniono”.

3. Dowód odprawy sporządza się w 3 egzemplarzach przy użyciu kalki. Oryginał dowodu wydaje się nadawcy przesyłki po uiszczeniu przez niego cła wywozowego; egzemplarz ten jest jednocześnie potwierdzeniem uiszczenia cła. Drugi egzemplarz dowodu umieszcza się w zamkniętej kopercie przymocowanej w sposób trwały do przesyłki. Trzeci egzemplarz dowodu dołącza się do wykazu pobranych należności celnych wywozowych.

4. Jeżeli wywóz następuje na podstawie pozwolenia wydanego przez organy administracji celnej, uprawniony urząd pocztowy dołącza pozwolenie na trwale do drugiego egzemplarza dowodu odprawy.

§ 4. Zapakowania i zamknięcia przesyłki po pobraniu cła dokonuje nadawca pod dozorem pracownika pocztowego przyjmującego przesyłkę.

§ 5. 1. Urząd pocztowy po przyjęciu przesyłki kieruje ją według właściwości do urzędów pocztowych dokonujących wymiany poczty z zagranicą.

2. Na opakowaniu przesyłki, od której uprawniony urząd pocztowy pobrał cło wywozowe, urząd ten umieszcza ołówkiem kolorowym lub odciskiem stempla następującą adnotację: „Pobrano cło wywozowe w kwocie według dowodu odprawy celnej nr”. Adnotacja powinna być podpisana przez pracownika i zaopatrzona w odcisk datownika.

§ 6. Uprawniony urząd pocztowy zarachowuje pobrane należności celne w kolumnie 9 wykazu pobranych należności celnych, używając w tym celu druku nr 285a.

§ 7. 1. Jeżeli przy kontroli celnej wywozowej urząd celny stwierdzi niedobór cła lub brak danych o pobraniu go od nadawcy przesyłki, urząd pocztowy dokonujący wymiany poczty z zagranicą zatrzymuje przesyłkę i zawiadamia pisemnie uprawniony urząd pocztowy nadawczy, że należy wezwać nadawcę do wpłacenia w terminie 3 dni nie uiszczonego cła.

2. Po wpłaceniu przez nadawcę brakującego cła uprawniony urząd pocztowy wystawia dowód odprawy w sposób określony w § 3 i umieszcza na nim adnotację o treści: „Dopłata do dowodu odprawy celnej nr z dnia”. Drugi egzemplarz dowodu odprawy wraz z zawiadomieniem przesyła się do urzędu dokonującego wymiany poczty z zagranicą, który wystawił zawiadomienie.

3. Uprawniony urząd pocztowy zalicza dopłacone cło w oddzielnej pozycji wykazu pobranych należności celnych wywozowych w sposób podany w § 6, przy czym w rubryce „Uwagi” wpisuje wyrazy „Dopłata do poz.”.

4. Jeżeli w ciągu 10 dni od dnia wysłania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie ono zwrócone wraz z kopią dowodu odprawy, zatrzymaną przesyłkę przekazuje się do uprawnionego urzędu pocztowego nadawczego z odpowiednią adnotacją na jej opakowaniu, w celu zwrócenia tej przesyłki nadawcy.

§ 8. Jeżeli przy kontroli celnej wywozowej zostanie stwierdzona nadpłata cła lub na skutek braku wymaganego pozwolenia wywozu zostanie zarządzone zwrot przesyłki, od której pobrano cło, urzędy celne pocztowe, oddziały i posterunki pocztowe urzędów celnych sporządzają w 3 egzemplarzach decyzję zarządzającą zwrot cła pobranego przez uprawnione urzędy pocztowe. Oryginał decyzji przesyła się do nadawcy przesyłki, drugi egzemplarz do Urzędu Celnego Poczta w Warszawie w celu dokonania zwrotu cła nadawcy, a trzeci egzemplarz pozostaje w aktach urzędu, który wystawił decyzję.

§ 9. 1. W razie nadejścia przesyłki z towarami, od których cło wywozowe nie zostało ustalone i pobrane przez uprawniony urząd pocztowy lub których odprawa celna nie została dokonana przez urząd celny albo co do których brak jest wymaganego pozwolenia wywozu organów administracji celnej, urząd pocztowy dokonujący wymiany poczty z zagranicą przesyłkę taką zwraca do urzędu pocztowego nadawczego, podając powód zwrotu. Przesyłka nie zostaje zwrócona nadawcy w razie zatrzymania jej w postępowaniu karnym skarbowym.

2. Urząd pocztowy nadawczy, po otrzymaniu przesyłki, zwraca ją nadawcy z podaniem powodu zwrotu. Jednocześnie urząd pocztowy nadawczy zwraca nadawcy przesyłki za pokwitowaniem różnicę opłat pocztowych za nie wykorzystany przewóz za granicę, zaliczając sumę zwróconych opłat w wykazie unieważnionych należności w gotówce, dołączając pokwitowanie nadawcy o otrzymaniu należności. Nadawca w takich wypadkach opłaca: przy przesyłkach listowych — koszty przewozu według taryfy wewnętrznej dla danej kategorii przesyłki, a przy paczkach — koszty według taryfy dla paczek obrotu wewnętrznego za przewóz paczki. W razie powstania różnicy na niekorzyść nadawcy, nie należy żądać od niego dopłaty.

§ 10. 1. Dowody odprawy są drukami ściślego zarachowania i zużycie ich podlega kontroli. Uprawnione urzędy pocztowe prowadzą ewidencję przychodu i rozchodu tych druków. Unieważnione dowody odprawy wraz z kopią wykazu pobranych należności celnych wywozowych przesyłają do Urzędu Celnego Poczta w Warszawie równocześnie z przesyłaniem wykazu do Centralnego Biura Rozrachunkowego Poczty i Telekomunikacji.

2. Uprawnione urzędy pocztowe zamawiają i otrzymują formularze dowodów odprawy bezpośrednio z Urzędu Celnego Poczta w Warszawie. Odbiór otrzymanych formularzy potwierdza się na egzemplarzu zlecenia wydania ich z magazynu, po czym zlecenie to zwraca się do Urzędu Celnego Poczta w Warszawie.

§ 11. 1. Urzędy celne pocztowe, oddziały i posterunki pocztowe urzędów celnych gromadzą dowody odpraw nadsyłane razem z przesyłkami i przekazują je co najmniej raz na dekadę przesyłką poleconą do Urzędu Celnego Poczta w Warszawie.

2. Urząd Celny Poczta w Warszawie:

1) segreguje otrzymane dowody odpraw w kolejności zapli-

- sów w wykazach pobranych należności celnych wywozowych, o których mowa w § 6, i porównuje wysokość cła wymierzonego od towarów wystawianych za granicę z kwotami zarachowanymi w wykazach,
- 2) sprawdza pod względem formalnym i rachunkowym wykazy pobranych należności celnych wywozowych oraz

sporządza na ich podstawie zbiorczy wykaz cła wywozowego odroczonego zarządowi poczty,

- 3) prowadzi kontrolę zużycia druków dowodów odpraw przez poszczególne uprawnione urzędy pocztowe, posilując się w tym zakresie wykazami, o których mowa w § 6.

Załącznik do instrukcji w sprawie trybu postępowania urzędów pocztowych i organów administracji celnej w razie nadawania towarów do wywozu za granicę w przesyłkach pocztowych.

Urząd Poczta-Telekomunikacyjny

w

POCZTOWY DOWÓD ODPRawy CELNEJ WYWOZOWEJ Seria Nr

Dla
(nadawca)

zam. w
(adres)

Zgłaszający:

Pozycja wykazu pobranych należności celnych:

Kraj przeznaczenia:

Odbiorca:

Lp.	Nazwa towaru	Pozycja taryfy celnej	Wymiarowa		Stawka celna	Cło
			waga	ilość szt., par		
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
Suma ogólna					Razem	
słownie:					Ogółem do pobrania	

Załączniki:

1)

2)

Datownik
UPT

Z treścią niniejszego dowodu i pouczeniem zapoznałem(am) się oraz dowód otrzymałem(am)

(data i podpis)

Dopuszczono do wywozu

dnia

(podpis pracownika UPT)